

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce **J. K.**, bytem K. 7, 301 00 P., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 11.9.2012 proti rozhodnutí žalované ze dne 31.8.2012 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou datovanou 11.9.2012 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ ze dne 31.8.2012. Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle jeho názoru zdravotní stav neodpovídá zdravému člověku; navrhl, aby byl znovu posouzen jeho zdravotní stav a aby soud po provedeném řízení napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované. K výzvě soudu žalobce dne 18.9.2012 doručil kopii napadeného rozhodnutí.

*Napadeným rozhodnutím ze dne 31.8.2012 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 11.6.2012 č.j. X, kterým odňala žalobci ode dne 20.7.2012 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 31.5.2012 není invalidní, jelikož jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla o 15%.*

Z připojeného spisu zdejšího soudu sp.zn. 16Cad 262/2008 vyplývá, že po zpětvzetí žaloby žalobcem bylo usnesením ze dne 10.12.2008 zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10.10.2008, jímž byl žalobci odňat od 20.11.2008 plný invalidní důchod s tím, že nadále je již pouze částečně invalidní.

*Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 31.5.2012 soud zjistil, že žalobce nebyl nadále uznán invalidní s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, odd. B, položce 8a) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna – den zániku invalidity stanoven dnem jednání OSSZ 31.5.2012. Dále vyplývá ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ - pracoviště Plzeň v námitkovém řízení ze dne 13.8.2012, že žalobce nebyl nadále uznán invalidní, protože rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, odd. B, položce 8a) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15%, a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu dle § 3 odst. 1 vyhlášky byla tato hodnota zvýšena o 5%, takže celkově činí 20% (den zániku invalidity 31.5.2012).*

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 3.10.2012 mimo jiné k důkazu navrhla posudek příslušné Posudkové komise MPSV ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. s tím, že rozhodnutí ponechává na výsledku dokazování a úvaze soudu. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 31.8.2012 bylo žalobci doručeno dne 6.9.2012.

Ještě před doručení vyžádaného posudku Posudkové komise MPSV soudu žalobce v podání ze dne 18.10.2012 uvedl, že nesouhlasí s posudkem ČSSZ a jeho zdravotní stav mu neumožňuje ucházet se o zaměstnání jako zdravý člověk.

*V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 22.11.2012 za účasti odborných lékařů z oboru ortopedie a interního lékařství, jemuž byl přítomen i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (31.8.2012) nebyl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, neboť nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%. Příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je stav po polytraumatu v roce 1986 s rozvojem poúrazové koxarthrosy levého kyčelního kloubu a aplikací TEP 15.3.2007, která je dle RTG ve správném postavení, bez známek uvolnění s dobrou hybností kyčle, subjektivně žalobce udává bolesti při větší zátěži; stav odpovídá*

lehkému omezení hybnosti a funkce levého kyčelního kloubu; lehce je rovněž omezena funkce pravého loketního kloubu, kde extenze -10 st., pronace a supinace omezeny o jednu čtvrtinu; z interního hlediska se žalobce léčí pro metabolický syndrom, při léčbě je diabetes mellitus II. typu dobře kompenzován a dosud bez prokázaných diabetických komplikací a rovněž je léčbou kompenzována hypertenze. PK MPSV se shodla s posouzením lékařem ČSSZ (*řízení o námitkách*) a hodnotila pokles pracovní schopnosti 15% (*horní hranice*) dle kapitoly XV, oddílu B, položky 8a) přílohy vyhlášky a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu (*lehké omezení funkce pravého loketního kloubu*) zvýšila tuto hodnotu o 5% dle § 3 odst. 1 vyhlášky, takže celkově činí 20%. Komise konstatovala stabilizaci zdravotního stavu žalobce na základě doložených ortopedických nálezů, kdy již v 3/2010 je TEP v dobrém postavení, bez známek uvolnění, hybnost volná, což potvrzuje i nález z 4/2012 a vyšetření ortopedem v komisi; interní onemocnění jsou kompenzována léčbou a neomezují podstatněji pracovní schopnost. Žalobce je schopen pracovního zařazení bez přetěžování dolních končetin, zvedání a nošení těžkých břemen, bez nutnosti dlouhých pochůzek, zvláště v nerovném terénu, mimo zvýšené riziko prochlazení, a také s možností dodržování pravidelné životosprávy. Zánik invalidity komise stanovila k datu posudkového zhodnocení při jednání OSSZ dne 31.5.2012. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

Podáním ze dne 30.11.2012 žalobce soudu sdělil, že trvá na podané žalobě.

U ústního jednání u zdejšího soudu dne 9.1.2013 žalobce mimo jiné uvedl, že i nadále trvá na podané žalobě, ale dospěl k závěru, že je předpis nastaven tak, že to je vlastně tabulka, která nezohledňuje individuálně postižení, je tam jednou dáno, kolik na to má být procent a nic dalšího se v tom nemůže zohlednit, a chápe, že soud ani ČSSZ tyto tzv. tabulky nemohou ovlivnit, proto je mu jasné, že žaloba bude zamítnuta vzhledem k platné právní úpravě. Zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku PK MPSV, když žalobce neprokázal, že by byl nadále invalidní v jakémkoliv stupni.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující

příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány PK MPSV, jak uvedeno shora.

Žalobce se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhá ponechání nároku na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, který mu byl odňat. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se od 1.1.2010 považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb.).

Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měla být ponechána invalidita prvního stupně pro jím popsané zdravotní potíže, ale nemůže být důvodem pro ponechání požadované invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze pojištěnci přiznat pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Důkazní břemeno spočívá na žalobci, nikoli na žalované, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje žalobce zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů a ty jsou posudkově zhodnoceny posudkovými lékaři či PK MPSV, kteří jsou ze zákona oprávněni k posuzování invalidity pojištěnců.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 31.8.2012*. Pokud u žalobce dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity prvního až třetího stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři). Přiznání invalidity však není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání s ohledem na stávající zdravotní stav apod.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 31.8.2012 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 22.11.2012 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, protože komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které však žalobce nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 20.10.2011, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, tak i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav žalobce zcela shodně, pouze PK MPSV zvýšila míru poklesu pracovní schopnosti o 5% pro další postižení zdravotního stavu na *celkových 20%*, což však nedosahuje potřebných nejméně 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně, tudíž žalobce nebyl nadále uznán invalidní pro invaliditu prvního stupně k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborných lékařů z oboru ortopedie a interního lékařství po

zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.

Ze shora uvedených důvodů proto soud *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 31.8.2012 *shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, neboť žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro ponechání invalidity prvního stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami žalobce proti rozhodnutí ze dne 11.6.2012.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 9. ledna 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně